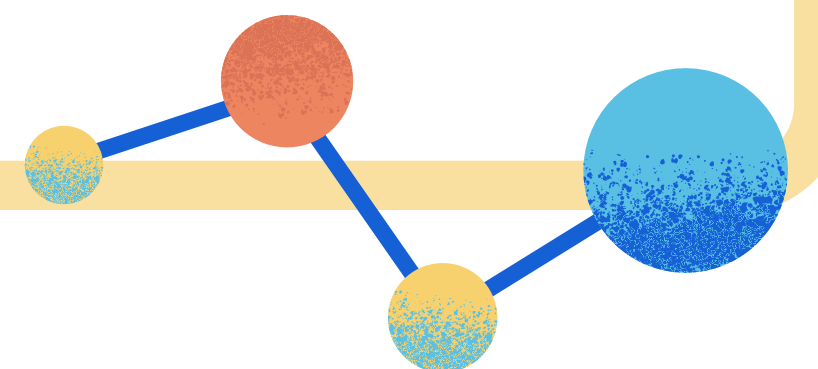

VERSLAG PROJECTWEEK DAG 3-4-5

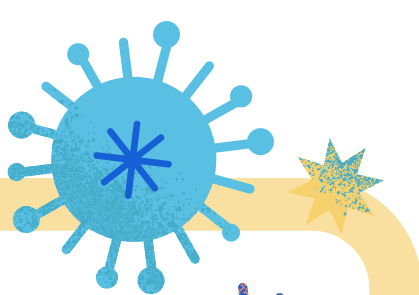
Als het kriebelt moet je insectenhôtels maken! Dat hebben ze woensdag geweten in De Smalle. Twijgen werden verknipt, takken werden gezaagd, stro werd bijeengeraapt. Holle bamboe werd een kruiphuisje voor insecten, stro een onderduikadres. Een blik werd een vakantiepark voor zesvoeters en oude wijnkisten transformeerden tot bijenluxe-hotels. Bijen en kriebelbeesten, De Smalle is the place to be!

Het gonsde op de speelplaats van de bedrijvigheid. Overal waren enthousiaste, creatieve kinderen aan het uitvinden, heruitvinden en creëren. De Smalletuin was een oase van takjes, blikken en lachende gezichten. Wanneer we twee trappen opliepen in het Smallegebouw hoorden we gezaag, gezwoeg en gezweet. De oudsten timmerden een vogelkastje ineen. Niet van de poes zou ik zeggen, hoewel die beter weg blijft wanneer het om vogels gaat. Kunde, kennis en techniek werden verfijnd! Het ecologisch bewustzijn van deze jonge geleerden is niet te schatten!

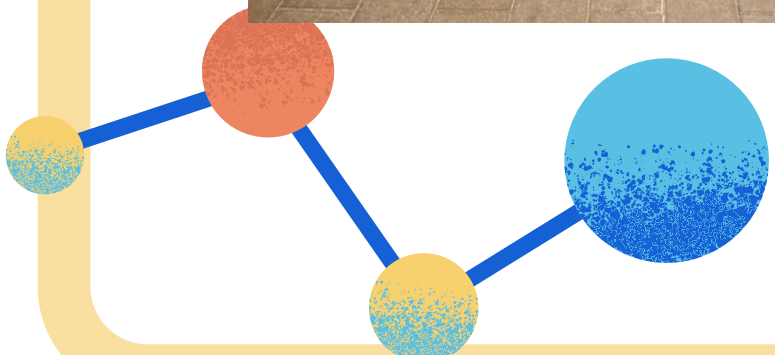

Haha, donderdag, de dag van de toekomstverkenning! De piepjonge wetenschappers werden ingewijd in de mysteriën van QR-codes, iPads, Beebots, coderen en zelfs levend coderen. Junior wetenschappers lieten behendig hun vingers glijden over een majestueus scherm om ingewikkelde wetenschappelijke vraagstukken op te lossen. Geniaal!

Anderen programmeerden zonder verpinken de route van robots om die marathons te laten lopen. Ik kon de pijltjes niet meer bijhouden.

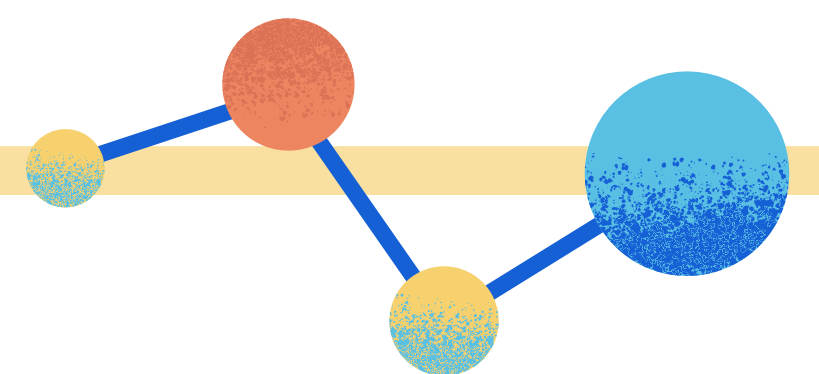

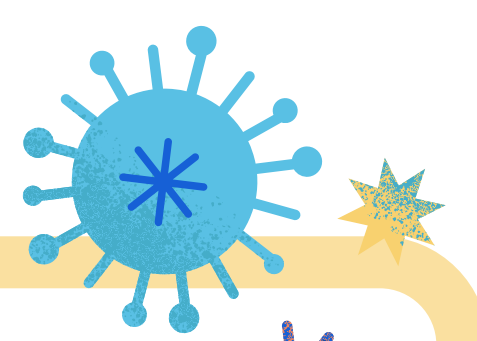
De jonge geleerde koppen die de speelplaatsen afdweilden met ingewikkelde 'computerschermen' trokken mijn aandacht. Zij konden door te richten op buitenaardse tekens een mens tot leven brengen, die hen boodschappen overbracht. Onwaarschijnlijk. Dit is de toekomst!

Maar zowel schattig als beangstigend vond ik de megarups die na ingenieuze programmering zowel lieflijk voortkroop als plots van intentie veranderde en in de aanval ging. Verontrustend. Dit kan zowel de goede als de slechte kant opgaan. Alles hangt af van de intenties van het meesterbrein achter deze rups uiteraard.

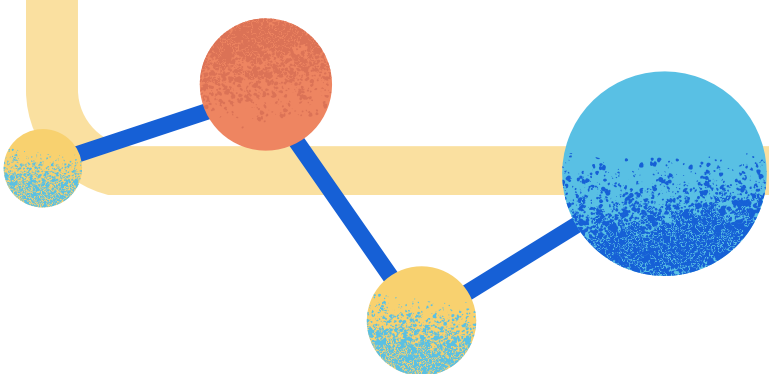

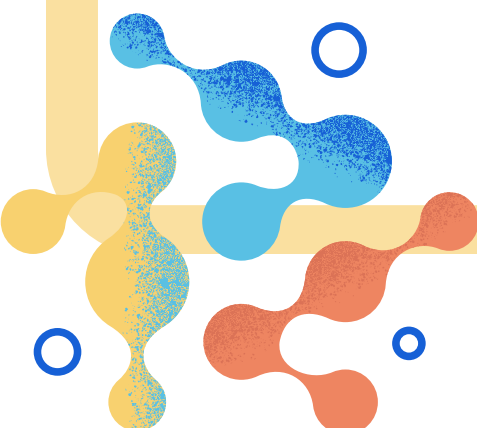
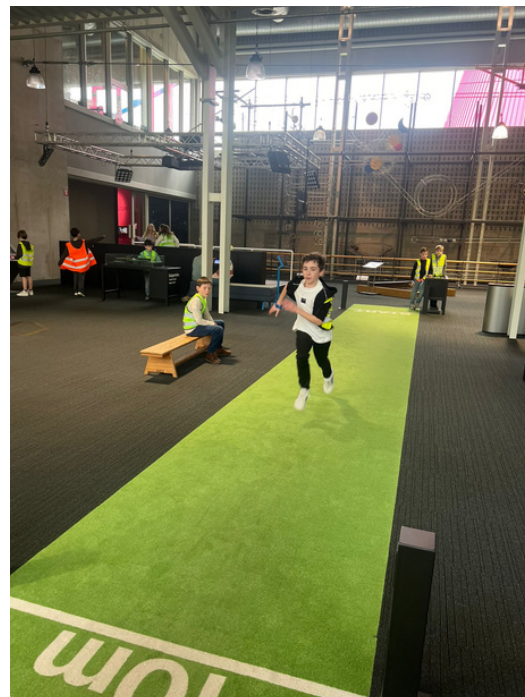
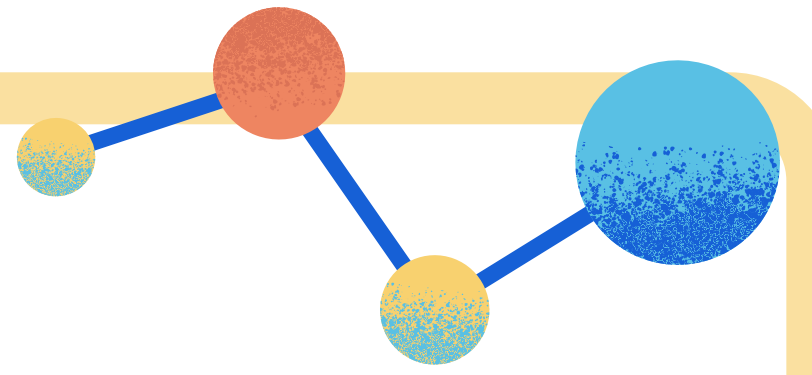
Onze oudere wetenschappers die gingen met behulp van de Belgische Spoorwegen tot in het verre Mechelen, om daar de werking van vele technologische systemen te bekijken in Technopolis. Na een tocht van een kleine twee uur en een wandeling van meer dan 2 kilometer zagen we plots het statige gebouw van Technopolis voor ons opduiken.

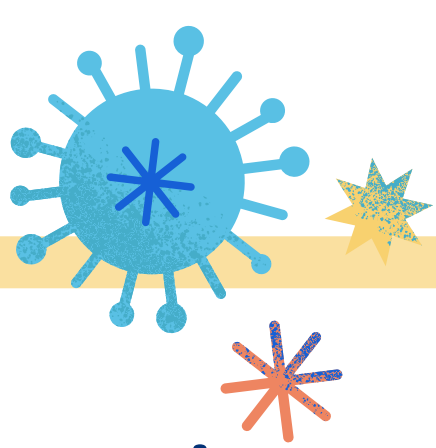
De leerlingen werden ondergedompeld in tientallen proefjes over luchtdruk, waterdruk, elektrische geleiding, energie, ... Het leuke was ook dat er dingen herkend werden uit de workshops in de klas. De waaghalzen konden zich uitleven op een fiets met vierkante wielen of nog gekker, eens fietsen op staaldraad. Als kers op de kaart konden onze wetenschappers genieten van een machtig grote kettingreactie. Moe, maar voldaan, kwamen we 's avonds veilig terug aan in Brugge.

Op vrijdag gingen alle wetenschappers van De Smalle, jong en oud, aan de slag in de laatste workshop van deze week. Het enthousiasme was er niet minder om. De school bruisde opnieuw van techniek.

We sloten deze projectweek af met de hele school, waar rekenknap en de professoren vertelden over al wat ze gezien hadden tijdens deze prachtige week. Natuurlijk konden we niet anders dan de week afsluiten met een experiment en de professoren namen ons mee in de magische wereld van verkleurende drankjes... zonder kleurstof! Op de tonen van ons technieklied wuifden we deze week vaarwel.

Mijn hersens kraken, de toekomst benieuwt mij...

